

Sygn. akt: **XVI GCo 332/14**

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: **SSO Elwira Goćławska**

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2014 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **J. S.**

z udziałem **W. S., (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.**

o udzielenie zabezpieczenia

postanawia:

oddalić wniosek.

SSO Elwira Goćławska

UZASADNIENIE

Uprawniony J. S. przed wniesieniem skargi o wznowienie postępowania złożył wniosek o udzielenie zabezpieczenia w związku ze skargą o wznowienie postępowania zakończonym orzeczeniem Sądu Okręgowego w Warszawie XVI Wydziału Gospodarczego pod sygn. akt XVI GC 584/14 poprzez wstrzymanie prawomocności orzeczenia Sądu Okręgowego w Warszawie z 15 lipca 2014 roku sygn. akt XVI GC 584/14 do czasu rozstrzygnięcia skargi. Ponadto, wniósł o wyznaczenie dwutygodniowego terminu do złożenia skargi o wznowienie. W uzasadnieniu wniosku wskazał, że 15 lipca 2014 roku tut. Sąd wydał orzeczenie w sprawie o sygn. akt XVI GC 584/14, mocą którego uznał za nieważne uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszy spółki (...) S.A. w W. z 14 listopada 2013 roku. Wydanie powyższego wyroku nastąpiło w okolicznościach uznania roszczenia. Wnioskodawca podniósł, że ww. orzeczenie zapadło przy nadużyciu instytucji uznania. Wyjaśnił, że pozew został wniesiony przez W. S. (jednego z członków Rady Nadzorczej (...) S.A. w rzeczywistości desygnowanego na to stanowisko przez M. S.). Stroną pozwaną była natomiast (...) S.A. reprezentowana przez zarząd tej spółki w osobach P. S. oraz D. D.. On natomiast po przypadkowym powzięciu informacji o zawiśnięciu przed tut. Sądem sprawy o sygn. akt XVI GC 584/14 podjął działania celem wzięcia udziału w procesie i zaprezentowania stanowiska, aby rozstrzygnięcie Sądu opierało się na materiale dowodowym, a nie jedynie na uznaniu powództwa tj. złożył wniosek o przystąpieniu do procesu jako interwenient uboczny. Tymczasem Sąd z urzędu zdecydował o oddaleniu jego interwencji. Wnioskodawca podał, że w grudniu 2013 roku wraz z P. S. oraz D. D. w wyniku wykorzystania jego przymusowego położenia i wprowadzenia go w błąd wytoczył pozew o stwierdzenie nieważności, ewentualnie stwierdzenie nieistnienia uchwał przywołanego Zgromadzenia akcjonariuszy (...) S.A. z 14 listopada 2013 roku (prowadzone pod sygn. XVI GC 2074/13). Wnioskodawca podkreślił, że przyczyną dążenia ww. osób do uchylecia ważności uchwał podjętych na Zgromadzeniu z 14 listopada 2013 roku jest fakt wybrania na nim Rady Nadzorczej (...) S.A., która odwołała z funkcji członka zarządu tej spółki P. S. i D. D. i jego powołała na stanowisko Prezesa zarządu. Wnioskodawca podkreślił, że skuteczne zakwestionowanie uchwał Zgromadzenia mogłoby doprowadzić do podważenia ważności wyboru Rady Nadzorczej (...) S.A. i w efekcie ważności powołania go na Prezesa. W ocenie wnioskodawcy posiada on interes prawny i faktyczny w rzeczowym i merytorycznym rozstrzygnięciu ważności i istnienia uchwał Zgromadzenia akcjonariuszy (...) S.A., zwłaszcza, że podejmował on czynności prawne w imieniu spółki i zakwestionowanie wyboru Rady, a w efekcie nieważność uchwały o jego

wyborze, może doprowadzić do mylnego wyobrażenia, iż podjęte przez niego czynności są nieważne. Powyższe może natomiast doprowadzić do licznych procesów odszkodowawczych wobec jego osoby wytaczanych nie tylko przez (...) S.A., ale również przez osoby trzecie. Uzasadniając legitymację do wytoczenia skargi o wznowienie postępowania wnioskodawca wskazał, że wynika ona z tego, że brał udział w Zgromadzeniu Akcjonariuszy w dniu 14 listopada 2013 roku, na którym wraz z pozostałymi akcjonariuszami podejmował ważne decyzje. Jako podstawę skargi o wznowienie postępowania wnioskodawca wskazał art. 401 pkt 2 k.p.c. wyjaśniając, że decyzja tut. Sądu uniemożliwiła mu udział w sprawie. Podał, że pozbawienie strony możliwości działania, o którym stanowi art. 401 pkt 2 k.p.c. polega na tym, że z powodu wadliwości proceduralnych sądu, będących skutkiem naruszenia konkretnych przepisów k.p.c., strona nie mogła brać udziału w całym postępowaniu lub istotnej jego części.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, przy czym Sąd może udzielić zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania lub w jego toku (art. 730 § 2 k.p.c.).

Według art. 730¹ § 2 k.p.c. interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Roszczenie zaś jest uprawdopodobnione, jeśli bez głębszego wnikania we wszystkie możliwe aspekty faktyczne i prawne sprawy, istnieje szansa, że w świetle przytoczonych przez wnioskodawcę twierdzeń faktycznych popartych dowodami lub środkami nie będącymi dowodami w rozumieniu k.p.c. - przysługuje ono osobie uprawnionej.

Ponadto Sąd jest zobligowany do oceny czy żądany przez wnioskodawcę sposób zabezpieczenia jest odpowiedni do zabezpieczenia dochodzonego roszczenia, a także czy uwzględni w należyтым stopniu interesy obu stron. Uprawnionego zatem obciąża obowiązek wyboru i wskazania poprawnego sposobu zabezpieczenia roszczenia (art. 736 § 1 pkt 1 k.p.c.). Należy także podkreślić, iż mimo że przepis art. 755 k.p.c. pozostawia Sądowi swobodę wyboru sposobu zabezpieczenia, nie oznacza to dowolności. Przede wszystkim Sąd jest związany żądaniem wniosku co do sposobu zabezpieczenia (art. 738 k.p.c.), zatem ma możliwość wyboru, gdy powód we wniosku wskazał kilka sposobów zabezpieczenia, a zastosowanie jednego z nich lub niektórych wystarcza do zabezpieczenia jego roszczenia. Oznacza to, że Sąd nie może wykroczyć poza żądania powoda, a zatem może orzec tylko te sposoby zabezpieczenia, które wskazane zostały we wniosku o udzielenie zabezpieczenia, o ile sposoby te są dopuszczalne w świetle obowiązujących przepisów.

W niniejszej sprawie wnioskodawca domaga się zabezpieczenia roszczenia o wznowienie postępowania zakończonego orzeczeniem Sądu Okręgowego w Warszawie XVI Wydziału Gospodarczego pod sygn. akt XVI GC 584/14 poprzez wstrzymanie prawomocności orzeczenia tego Sądu z 15 lipca 2014 roku sygn. akt XVI GC 584/14 do czasu rozstrzygnięcia skargi.

Podkreślić należy, iż prawomocność oznacza ostateczne zakończenie postępowania. W myśl przepisu art. 363 § 1 k.p.c. orzeczenie sądu staje się prawomocne, jeżeli nie przysługuje co do niego środek odwoławczy lub inny środek zaskarżenia. Wobec tego o tym, czy orzeczenie jest prawomocne decydują przepisy prawa procesowego i dlatego sposób udzielenia zabezpieczenia poprzez wstrzymanie prawomocności wyroku w ocenie Sądu jest niedopuszczalny. Ponadto, nawet gdyby przyjąć, że taki sposób udzielenia zabezpieczenia jest możliwy, to udzielenie zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania wywołanego skargą o wznowienie postępowania zakończonego orzeczeniem Sądu Okręgowego w Warszawie XVI Wydziału Gospodarczego pod sygn. akt XVI GC 584/14 poprzez wstrzymanie prawomocności wyroku uniemożliwiłoby wnioskodawcy złożenie skargi o wznowienie ww. postępowania. Zgodnie bowiem z art. 399 § 1 k.p.c. w wypadkach przewidzianych w dziale niniejszym można żądać wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem. Oznacza to, iż skarga o wznowienie postępowania dopuszczalna jest jedynie w przypadku, gdy postępowanie jest zakończone wyrokiem, który jest prawomocny.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, iż wnioskodawca w żaden sposób nie uprawdopodobnił istnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, a nawet nie wyjaśnił w jaki sposób jego brak uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie o wznowienie.

Mając powyższe na uwadze należy uznać, iż wnioskodawca nie uprawdopodobnił interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, stąd też brak jest podstaw do udzielenia zabezpieczenia. Ze względu na to, iż art. 730¹ § 1 k.p.c. do udzielenia zabezpieczenia wymaga uprawdopodobnienia zarówno roszczenia, jak i interesu prawnego w jego udzieleniu zbędnym stało się już rozważanie kwestii uprawdopodobnienia przez wnioskodawcę istnienia roszczenia.

W tym stanie rzeczy na mocy powołanych przepisów należało orzec jak w sentencji.

SSO Elwira Gocławska

(...)

SSO Elwira Gocławska